

**List pasterski abp. Wojciecha Polaka, metropolity gnieźnieńskiego, prymasa Polski
na pierwszą niedzielę Adwentu, 28 listopada 2021.**

Nabierzcie ducha i podnieście głowy

Umiłowani Siostry i Bracia!

Nabierzcie ducha i podnieście głowy. Słowa, które Chrystus na progu Adwentu kieruje do każdej i każdego z nas, na pierwszy rzut oka mogą nas zaskakiwać. Jak można nabrać ducha i podnieść głowę wobec wydarzeń, o których On nam dziś mówi? Ewangeliczne obrazy nie nastrojają przecież do optymizmu: *znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach; trwoga narodów; huk morza i jego nawałnica; omdlenia ze strachu w obliczu wydarzeń zagrażających ziemi (...)* Mamy jednak nabrać ducha i podnieść głowę. Nasz los i los całego świata jest przecież w rękach Pana Boga. Bóg nie chce kreślić nam szczegółów dotyczących apokaliptycznych wizji końca świata. On nas tylko zapewnia, że ostatecznie słowo nie należy i nie będzie nigdy należeć do zła. Nawet gdybyśmy znajdowali się w samym epicentrum tragedii, możemy podnieść głowę i zobaczyć, że nad tym wszystkim jest On sam. *Nikt inny, tylko my* – mówił papież Franciszek – *mamy bowiem tę łaskę, by mieć Boga tak blisko siebie.* Adwent oznacza zarówno „przyjście” jak i „obecność”. To czas, aby na nowo odkryć w naszym życiu Boga bliskiego, czułego i troskliwego. W czasie adwentowej drogi spełniają się bowiem słowa proroka Jeremiasza o *dniach, w których Juda dostąpi zbawienia, a Jerozolima będzie trwać bezpiecznie.*

Moi kochani!

Trudne doświadczenia są częścią naszego życia. Niczym wstrząsy tektoniczne wywołują drżenia naszej egzystencji. Budzą paraliżujący lęk czy obawę. Burzą to, co wcześniej wydawało się być solidnym fundamentem: sytuacje, w których załamuje się zdrowie; gdy zrujnowane jest małżeńskie zaufanie i uczciwość; gdy pojawiają się poważne problemy w pracy; gdy zawiódł autorytet i zaufanie do ludzi Kościoła; gdy zagrożony jest pokój i bezpieczeństwo; gdy człowiek popadł w poczucie bezsensu z powodu grzechu wysysającego resztki życia; gdy młody człowiek zostaje sam ze swoimi problemami; gdy cały czas przychodzi nam zmagać się z pandemią koronawirusa; gdy wobec różnych sytuacji pojawia się strach i niepewność.

Burza - jak mówił papież Franciszek w czasie pamiętnego nabożeństwa na pustym Placu Świętego Piotra - *odślania naszą bezradność i odkrywa te fałszywe i niepotrzebne pewniki, z jakimi zbudowaliśmy nasze programy działania, nasze plany, nasze nawyki i priorytety. Pokazuje nam, jak uśpiliśmy i porzuciliśmy to, co karmi, podtrzymuje i daje siłę naszemu życiu i naszej wspólnoty.* Pan jednak nam wciąż powtarza: *Nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie! Widząc, jak rozpadają się fałszywe pewniki, zdajemy sobie sprawę, że potrzebujemy niezawodnej nadziei i że można ją znaleźć tylko w Chrystusie* (Benedykt XVI) On jest naszą nadzieją! On jest z nami! On zawsze po-

zostaje nam wierny! Adwent jest czasem oczekiwania i nadziei. Wzywa nas do wiary w *Te- go, Który jest, i Który był, i Który przychodzi!* I choć wiara nie jest światłem rozpraszającym wszystkie nasze ciemności, jest jednak lampą, która w nocy prowadzi nasze kroki, a to wystarcza, by iść (Lumen Fidei, 57).

Drodzy Siostry i Bracia!

W pierwszą niedzielę Adwentu rozpoczynamy nowy rok liturgiczny. Będzie to w naszej archidiecezji również czas nawiedzenia Kopii Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasno-górskiej. Rozpocznie się ono w Gnieźnie w kwietniu 2022 roku, w czasie uroczystości odpustowych ku czci św. Wojciecha. Następnie kopia Cudownego Obrazu dotrze do naszych parafii. Jak wiemy, peregrynacja miała rozpocząć się już rok temu, jednak z powodu pandemii było to niemożliwe. Obecnie, z wielką tęsknotą czekamy na Matkę Bożą, chcąc dobrze przygotować się do tego wydarzenia. Ufam, że czas nawiedzenia i spotkanie z naszą Matką to kolejna szansa dana nam od Boga. Oby był to czas, w którym będziemy mogli na nowo *nabrać ducha i podnieść głowy*. Życzymy sobie słowami św. Pawła Apostoła, by Pan Jezus przez ten czas nawiedzenia *spotęgował miłość naszą nawzajem do siebie i do wszystkich; aby serca nasze utwierdzone zostały w nienagannej świętości wobec Boga*. Niech słu-żą temu również organizowane w parafiach misje i rekolekcje. Niech wyrazem naszej radości będą przyozdobione kościoły, domy i ulice. Pamiętajmy, że Maryja przynosi nam Jezusa – *nasze odkupienie*.

Ufam, że przestrzenią, w której możemy *nabrać ducha i podnieść głowy* będzie także trwający w Kościele synod. Jak wiecie, *Moi Kochani*, papież Franciszek zechciał włączyć w ten *proces synodalny* nie tylko biskupów, ale każdego ochrzczonego. Proszę więc, by wszystkie parafie i wspólnoty naszej archidiecezji przeprowadziły spotkania synodalne i przeżyły je, jak podpowiada nam Ojciec Święty, nie jako *kościelny „zjazd” czy konferencje naukowe, lecz jako wydarzenie łaski, proces uzdrowienia prowadzony przez Ducha (...)*. *Wszystko się zmienia, gdy jesteśmy zdolni do prawdziwego spotkania z Bogiem i ze sobą nawzajem. Bez formalności, bez udawania, bez sztuczek*. Niech zatem wzajemne słuchanie siebie w Kościele oraz rozeznawanie woli Pana umacnia naszą wiarę i nadzieję. Niech i ono przygotowuje nas na czas nawiedzenia Maryi, na czas łaski i spotkania, na czas nawrócenia i pojednania, na czas odnowy naszej wiary i umocnienia naszej wzajemnej miłości.

Moi drodzy!

Uczestniczymy w Eucharystii. To tutaj prawdziwie i rzeczywiście, pod sakramentalnymi znakami chleba i wina przychodzi Syn Człowieczy. Przychodzi, by *udzielić nam obiecanych darów, których czuwając z ufnością oczekujemy*. Chcemy czuwać i uważać, by *nasze serca nie były ociężałe*, także w czasie przeżywania każdej Mszy świętej. Dzięki słowom Jezusa i dzięki Jego łasce udzielanej w Komunii świętej każda i każdy z nas może z radością zawołać: *Wstanę i podniosę głowę, ponieważ zbliża się moje odkupienie*.

Wiemy dobrze, że tego doświadczenia łaski nie możemy zachować tylko dla siebie. Słowa, które słyszymy na końcu każdej Mszy świętej: *Idźcie w pokoju Chrystusa*, zobowiązują nas do świadectwa. Są wezwaniem i posłaniem. W nowym roku duszpasterskim, który przeżywamy pod hasłem: *Posłani w pokoju Chrystusa*, chcemy sobie o tym jeszcze raz przypominać. Eucharystia musi mieć bowiem przedłużenie w naszym życiu! Jak uczy nas Papież, *wychodzimy z kościoła, aby „iść w pokoju” niosąc Boże błogosławieństwo w codzienne działania, do naszych domów, w miejsca pracy, „wielbiąc Pana naszym życiem” (...). Za każdym razem, gdy wychodzę ze Mszy św., powinienem wychodzić lepszym niż wszedłem, mając więcej życia, więcej sił. I wreszcie - udział w Eucharystii zobowiązuje do pomocy innym, a zwłaszcza ubogim ucząc nas przechodzenia od ciała Chrystusa do ciała braci, gdzie oczekuje, że Go rozpoznamy, będziemy Jemu służyli, oddawali cześć i miłowali. Udział w Eucharystii nas do tego zobowiązuje.*

Prośmy, aby Bóg obdarzał nasze serca pokojem, by obdarzał pokojem nasze wspólnoty, naszą Ojczyznę, wszystkie miejsca, gdzie panuje niepokój i niepewność. Prośmy, byśmy przyjmując Chrystusowy pokój, potrafili go zanosić innym, szczególnie chorym i cierpiącym, tym, którzy nie mogą zatroszczyć się sami o siebie, tym, którzy uciekają przed wojną, niesprawiedliwością i wykorzystaniem, tym, którzy cierpiąc, wołają o naszą solidarność i konkretną braterską pomoc. *Niebiosa, roś spuście nam z góry, Sprawiedliwego wylejcie, chmury. O, spojrzysz, spojrzysz na lud Twój znękany i ześlij Tego, co ma być zesłany.*

Na dni Adwentu, czasu *oczekiwania i nadziei*, oraz na owocne przeżywanie wydarzeń nowego roku liturgicznego z serca Wam błogosławię, jednocząc się z Wami w adwentowej modlitwie i o nią Was wszystkich pokornie proszę.

† *Wojciech Polak*
Arcybiskup Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

KURIA METROPOLITALNA
W GNIEŹNIE

Gniezno, dnia 24 listopada 2021 r.
L.dz. 3235/2021/P

Powyższy *List pasterski Prymasa Polski* należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Gnieźnieńskiej w I Niedzielę Adwentu, dnia 28 listopada br.

Ks. Zbigniew Przybylski
Wikariusz Generalny AG

Ks. Marcin Andrzejewski
Notariusz Kurii